

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr pentru fie-care publicare.

Episcopatul rom. catolic.

În Ungaria a existat și există o putere, care-și validează interesele sale cu o ponderosităte destul de însemnată, și această putere este episcopatul catolic. Toate guvernele ungurești au trebuit să țină seamă de această putere și dl Tisa, cel mai puternic ministru președinte al Ungariei, încă a fost silit să recunoască, când cu reforma casei magnaților și cu proiectul pentru căsătoriile micste, cumcă în țeara ungurească această putere poate să-i pună chiar și capăt omnipotenței lui, dacă nu se acomodează intereselor, ce represintă episcopatul rom. cat.

De atunci sunt vr'o doi ani de zile și eată că tot acel episcopat, prin voia papei dela Roma, dă se înțelegea dlor Tisa-Trefort, că nu-i place, cum se purcede la transferarea episcopilor din o episcopie în alta.

Deși dl ministru Trefort s'a ferit a se amesteca în trebile bisericești rom. catolice, cum bunăoară se amestecă în trebile bisericești noastre, totuși clerul romano-catolic nu este mulțămît pe deplin și nu este, pentru că nu-i convine celui cler hiperconservativ, că în casa magnaților sed alături cu membrii lui și superintendenții reformați și luterani, și că ici coalea se ventilează printre cercurile normative introducerea căsătoriei civile, secularizarea averilor clerului catolic și alte întrebări destul de ponderoase pentru biserica catolică și pentru celelalte biserici tot asemenea.

Cumcă în casuri de acestea noi și biserica gr. orientală nu putem fi indiferenți, este evident, și la noi este rëndul, ca să ne pronunțăm în privința acestora.

Unul este dreptul canonic în biserica apuseană, și altul dreptul canonic în biserica răsăritului.

În biserica apuseană clerul este organizat de așa, că el este pus la discrețiunea episcopului, ear demnitatea de episcop atârna dela denumirea papei din Roma și dela întărirea Maj. Sale regelui apostolic al Ungariei.

Altfeliu sună canoanele bisericești răsăritului. În canonul XIII al sinodului local V din Antiochia stă apriat: „că episcopului nu-i este iertat a se muta la altă eparchie;” ear în canonul I al sinodului VI dela Sardichia: „că un episcop nu se poate strămuta din eparchie mai mică în alta mai mare, căci lăcomia este vedită în asemenea casuri.” — Din aceste două canoane ne putem convinge, că dreptul bisericești ortodoxe este altul, de cum e pracsă în biserica catolică, unde de regulă se strămută episcopii

din o eparchie mai mică în una mai mare, după cum îi convine sau potestății papale sau apoi dreptului de transferare al Maj. Sale, se înțelege ca rege constituțional, la propunerea guvernului.

Stând noi pe baza canoanelor, în statutul organic al bisericești noastre nici că s'a luat în vedere astfelu de eventualități, fiind ele eschise de a fi posibile și de aceea noi nici în trecut nici în viitoriu nu avem de a ne teme, că guvernul ar îndrăzni a se încerca a ne altera dreptul canonic al bisericești noastre, întru cât acesta este precizat chiar și în canonul al XVII al sinodului V: „Episcopul are a primî pe aceea eparchie, pe care s'a hirotonit.”

Altfeliu se practicează în biserica rom.-catolică și dacă guvernul unguresc nu ține cont de dreptul canonic, atunci nu guvernul poartă vina la aceasta, ci organizarea clerului catolic pe base anti-canonice.

Să lămurim acest subiect per analogiam.

Episcopul romano-catolic are dreptul de a hirotonî pe ori-ce cleric și a-l trimite în o parochie de paroch ori capelan, fără de a fi responsabil cuiva despre dispozițiunea aceasta a lui.

După un timp mai scurt sau mai îndelungat, tot acel episcop este în drept a dispune de capelanul sau parochul trimis în cutare parochie și a-l promova în alta mai bună, sau a-l amova în alta mai rea, după împregiurări.

Dreptul acesta în canoanele răsăritului nu este dat nici unui episcop, ci din contră prin canonul VIII al sinodului ecumenic al IV-lea se opresce chiar episcopilor de a se putea pune un preot la două biserici, adică la două parochii

În regulamentul elaborat de congresul nostru național-bisericesc este provădut, că după prealabila încuviințare a consistoriului și respective a arhiepiscopului un preot, după un serviciu de cel puțin 3 ani, poate concurge la o altă parochie mai bună, dar posibilitatea aceasta este numai atunci dată, dacă el, în cas de a fi ales în altă parochie, abdice formal de parochia avută, predă averea bisericești în regulă și după urmata întărire se strămută din parochia respectivă, fără să mai poată cândva ridica vr'un drept asupra parochiei avute. Aceasta dispozițiune e de natura obligămintelor bilaterale, ea intră numai atunci în valoare, când și parochul și consistoriul își dau consensul lor, — pe când la romano-catolici nu se întreabă parochul, că oare el voesce să meargă în o parochie mai rea sau ba, ci se trimite acolo și în cas că nu se supune, i-se deneagă dreptul de iurisdicțiune pentru parochia avută.

Dacă dar episcopul romano catolic dispune, după bun placul seu de preoții sei, și îi trimete acolo, unde

lui îi place — urmează în mod firesc, că și cu episcopii ca membri tot ai clerului, poate să urmeze acela, care are putere peste ei tot asemenea, adică: îi poate promova la o episcopie mai bună, sau îi poate amova în o episcopie mai slabă.

Numai cât aici se începe colisiunea, în ce privește dreptul de a dispune de episcopi.

Întreg episcopatul, diarele ultramontane și clericale, deneagă coroanei dreptul de a dispune asupra vr'unui episcop, mutându-l din o episcopie în alta, pentru că prin aceasta dispozițiune nu numai se stirbesce dreptul papei dela Roma, dar totodată se dă guvernului un drept de a face din episcopi și din clerul înalt rom. catolic nesce agenți politici și astfelu a-i atrage dela ocupațiunea lor principală, adică de a lucra pentru înflorirea și prosperarea bisericești încreștinată lor.

Pe noi aceasta nu ne privește direct, dar fiind întrebarea de natură eclesiastică, suntem siliți să trecem și noi pe partea acelor ce susțin, că nu lucră înțelepțesc guvernul, când se amestecă prea afund în trebile curat bisericesci ale diferitelor confesiuni. E drept, că nu e tot una a fi episcop la Oradea-mare sau la Alba-Iulia, — unde cel din urmă are venite aproape numai ca un canonic din Oradea, dar noi credem, că dacă are de a se plânge cineva, că nu e situat bine materialmente, apoi plângerea aceasta numai episcopii romano-catolici nu o pot ridica, pentru că ei au venite însutit și înmîit mai mari ca bunăoară episcopii nostri, pentru cari nici un guvern și nici un împărat sau rege, ori principe vechiu de ai Transilvaniei, nu s'a îngrijit, ca să le pună la dispoziție barem o locuință cinstită și cu atât mai puțin nesce bunuri, cari se le aducă venite cu decile și sutele de mii, ci din contră le au luat și averile avute până la 1700 și le au distribuit tot clerului romano-catolic, sau unor colegii reformate, sau la nesce aristocrați înrușiți cu principii Transilvaniei, fără pic de scrupul și dacă ați episcopii nostri au reședințele lor modeste, dar cinstite, apoi le au din sudoarea lor și din dărnicia credincioșilor nostri pentru astfel de scopuri.

La o eventuală întrebare a secularizării averilor clerului, averile clerului nostru nici că pot veni sub întrebare, deoarece nu i-lea dat nici coroana nici guvernul, ci ele sunt numai nesce averi adunate dela singuraticii creștini sau fundațiuni tot de la noi și de la bărbații nostri de pie memorie din timpii din urmă.

Averile clerului romano catolic sunt partea cea mai mare donațiuni și deși clerul romano-catolic nu voesce nici a auđi despre secularizarea averilor lui, totuși nu este eschisă posibilitatea, ca mai curënd

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istoria.

(Urmare din Nr. 59.)

În orașul Ilia, 11/22 Iunie, 1787, s'au luat înainte lucrarea vizațiunii canonicesti.

145. **Ilia.** P. Ioan Draia, are singelie. Protocol are, dară nu l'au scris, pentru că protopopul nu le-au poruncit să scrie, dar protocolul bisericești are.
146. **Bacifalen** cu filia **Cuieș.** P. Georgiu Popovici are singelie. N'are nici un protocol, după cum este poruncă.
147. **Gothata** și filia **Uleș.** P. Toader Ciorogariu, are singelie. N'are nici un protocol, i-s'au poruncit ca să facă.
148. **Gura-Sadului.** P. Ioan Jor, are singelie. P. Georgie Mercan, are sing. Are protocol, numai este nescris, și al bisericești n'are, i-se poruncește să facă.
149. **Chimpeni.** P. Iosif Olar.

N'are protocoale, i-s'au poruncit să facă.

150. **Camerzenesti.** P. Petru Popovici, are singelie. **Boiu de sus, Coja.** gelie.

În protocol numai s'ărbătorile au însemnat, dară alte n'au avut circulare, și al bisericești n'are.

151. **Boiu de jos** și **Certezu-Danu-Iesci.** P. Constandin Pop, are sing.

Protocoale n'are, i-se poruncește să facă amëndouă.

152. **Runcșor** și **Vica.** P. Moise Ignat, are singelie.

Protocol nescris are, și bisericești n'are.

153. **Brădățel.** P. Teodor Brete, are singelie.

Protocol are, dar nu l'au scris.

154. **Godinesti.** P. Iosif Popovici.

Fiind preot nou, nu l'au făcut încă deplin.

155. **Tătărești.** P. Georgie Băscă, are sing.

Nimic n'are scris în protocol.

157. **Glod cu Gileș.** P. Nicolae Popovici, are sing. Protocol are, dar nu e scris.

158. **Zam.** P. Constandin Popovici, are singelie.

Protocol n'au scris.

159. **Micănești-Pogănel.** P. Pascu Popovici are singelie.

Protocol n'are ca și alți preoți nici unul.

160. **Almașeș** și filia **Pogănești.** Paroch nu este, dar cel dela Micănești slujesc.

161. **Cerbia.** } Și aici slujesc cel din Almașel.
162. **Almaș-Seli-stea.**

După aceasta, fiind preoții aicea însemnați de rënd întrebați, pentru ce n'au scris în protocoale poruncile cele trimise dela noi întru asemănarea preinaltelor rëndueli venite, au răspuns, cumcă protopopul Iacob din Roșcani la Soboare numai ce le-au cetit, dară de scris nimic nu le-au ăis, fără cât poruncile de praznici, cei ce se s'ărbesc ne-au dat, și al bisericești esemplarul pentru botezați și cununăți și morți l'au prescris. Pentru aceea, fiindcă noi drept poruncă preinaltă i-am fost poruncit mai de multe ori, adică protopop Iacob ca să poruncească preoții

ori mai târziu se se întemple aceasta procedură nu fără păreche în statele Europei. E drept, că domnul României Ioan Cusa a plătit scump secularizarea averilor mănăstirilor din țeara românească, dar el totuși și-a realizat planul seu, fiind de convingere, că călugării și călugărițele din țeară nu sunt tocmai un element indispensabil, cari în timpul din urmă nu prea făceau servicii țerei nici pe terenul cultural, nici pe terenul morlității publice.

Guvernul nostru încă se va cugeta mult, foarte mult, până se se încerce a da o soluțiune acestei întrebări, și noi credem, că ăilele i-ar fi numărate din ziua, când ar pune un astfelu de proiect pe masa dietei.

Aici este de a se căuta motivul principal, că în Ungaria nu va fi introdusă căsătoria civilă, și că bisericile vor fi crutate, în ce privește iudicatura ecleziastică în procesele divorțiale. *Un preot ortodox.*

Revista politică.

Am luat notiță în numărul trecut despre o proiectată întâlnire între împăratul nostru și împăratul Germaniei. Gastein-ul deci va fi locul, din care se va mai desfira ceva de pe ghemul politic. Dar monarhul nostru va veni și în Ardeal, ear aici și anume la Cluj, după cum se crede, îl va visita regele statului vecin Carol. Se înțelege, că visita nu poate se fie trecută cu vederea în cercurile politice, și sau se va pune în lucrare ceva plănuir, sau se va nimici și ce poate ar fi se se plănuiască. Când ne vin scirile acestea, cetim, că catalogul întâlnirilor se mai completează. Împăratul Germaniei va avea încă o întâlnire cu țarul rusesc, și anume la Danzig, cu ocaziunea esercițiilor de arme; apoi doi bărbați vestiți de stat, bărbați, cari poartă politica alor două state puternice și mari din centrul Europei, încă se vor întâlni. Acești bărbați sunt: principele de Bismarck și ministrul nostru de externe Kalnoky; întâlnirea, după cum se vede, e grabnică, și adecă se va face la începutul lunei lui August în Kissingen.

Ambasadorul englez Sir Henry Drummond Wolff s'a depărtat măchnit din Constantinopol. Nu s'a învrednicit nici chiar se primească dela sultanul o audiență de adio; căci sultanul mereu amăna timpul audienței, precum amăna și terminul ratificațiunei.

Ratificațiunea încă nici ați nu-i efeptuită, cu toate că la început Englitera spera, că se va face cât mai îngrabă. Lumea poate judeca deci, ce rol joacă și a jucat influința franceză și cea rusă la curtea din Constantinopol. N'au fost zadarnice insistința franceză și cea rusească, ci cea engleză. Din astă cauză cercurile diplomatice din Londra sunt foarte amărâte, vedându-se d'odată trase pe sfoară din partea Turciei.

Foile oficioase vestesc, că de acum înainte Englitera va lua o ținută mai aspră față cu toate întreprinderile și afacerile Turciei. În parlamentul englez se discută cestia, și din toate părțile se exprimă regrete, pentru că misiunea lui Wolff a fost zadarnică, a înșelat atâtea speranțe cu toate, că a durat doi ani și a înghițit mari sume. Mr. Bryce a acusat chiar regimul, că prin misiunea lui Wolff se pun în joc cestiunile diplomatice. Ambasadorul englez a căpătat ordin de mai multe ori se părăsească Constantinopolul și totuși nu l'a părăsit. Toate dovedesc o prea mare umilire a Engliterii mai ales, când un amba-

lor a scrie toate poruncile numite — dintru care trebuia cunoaște porunca Împăratului și a noastră, și neavându-le scrise pentru îndreptare ar putea urma mare vătămăre preabunei rândueli, și apoi cinului preoțesc, dară încă și aceasta vedându noi, că numitul protopop aceste slusbi mai tare și pentru băternețele lui și boală, care are, n'au putut împlini, drept aceea pe mai bună ușurare baternețelor lui pe numitul protopop din diregătoria protopopească l'am pus jos, cu titulușul seu rămăind, și spre mai bună împlinirea poruncilor împărătesci, și împlinirea îndreptărilor noastre archieresce și a protopopiatului, pe cucernicul Ioșif Nemeș, parochul Dobri în locul numitului protopop l'am numit V. protopop, și toată diregătoria protopopească l'am dat înaintea Protop. Dobri, ca se-o poarte, carele întru toate fără lene se fie ascultătoriu, și sau tuturor preoților ca dela numitul V. protopop Ioșif se scrie toate poruncile dela noi date... și celelalte de acum următoare, și oameni pentru țidule de cununie se-i îndrepteze preoții la acest Vice-protopop, și Ei preoții se fie ascultători întru toate. S'au dat precum mai sus.

Gedeon Nichitici m. p.

Ioșif Simzian m. p.,
protopop neunit ot. Trestia.

Cernovici m. p.,
secretar.

sador al reginei, cântă cu ghitară la fereastra sultanului și așteaptă, până se va arăta în fereastră. Regimul trebuie se înțeleagă odată, că prin asta s'a perdut mult din onoarea și autoritatea Engliterii.

Primirea, ce a avut-o deputațiunea bulgară la principele de Coburg, se discută mereu. Afacerile bulgare însă sunt tot în stadiul de mai nainte. Principele așteaptă aprobarea puterilor și a altor persoane, dela cari depinde, pentru ca se poată veni la Sofia. Poarta e împăcată cu alegerea, și în conferința ministerială nu s'a ivit diferențe de păreri. Scirile, cele mai proaspete sunt însă mai neliniștitoare; căci după cum se depează din Viena, foile „Abendblatt“ și „Neue Wiener Tagblatt“ vestesc, că negocierile deputațiunei bulgare cu prințul Coburg s'au stricat. Deputații cer, ca principele îndată se vină la Tirnova, acolo se stea cel puțin trei ăile, se depună jurământul pe constituțiunea bulgară; apoi se disoalve Sobrania și după retragerea regenții se denumească un ministeriu nou. Aceasta pretensiune o refușă principele, mărturisind, că el a primit sciri despre neînțelegerile dintre regentă și armată, care ăice, că ascultă orbiș numai de Battembergul.

Calătoria Alteții Sale c. r. prințului de coroană Rudolf în Bucovina.

„Revista politică“ face următoarea espunere:

Bucuria bucovinenilor de a vedé pe Prea înaltul fiu al Maiestății Sale iubitelor lor împărat în mijlocul lor, s'a împlinit, căci Alteța Sa c. r. principele de coroană Rudolf a sosit Joi în 7 Iuliu în Bucovina. La Zaluca, ultima stațiune a căiei ferate în Bucovina așteptau pe prea înaltul oaspe presidentul țării Esc. Sa Br. Pino și căpitanul țării Br. Alecu Vasileco. După sosirea trenului regal în Zaluca și după ce Alteța Sa imperială își luase rămas bun de la guvernatorul, marșalul și deputațiunea de nobili din Galiția, se sul în tren presidentul țării Esc. Sa Br. Pino și căpitanul țării Br. A. Vasileco și trenul regal porni mai departe spre capitala Bucovinei. La Oroșeni erau ridicați de ambele părți ale căiei ferate obelisci înalți, împodobiiți cu inițialele numelui Alteții Sale c. r. cu flamuri a le imperiului și țării, și cu o mulțime de lampe de sticlă, ce scilpiau în mii de colori. Aici se adunase tot poporul districtului Cozman cu preoțiunea, reprezentanții comunelor și scolarii în frunte, și primiră pe Alteța Sa c. r. cu „Să trăiască“, eșit din toată inima. De la Oroșeni și până la Cernăuți, de o parte și alta a căiei ferate, preoțiunea de prin satele apropiate, îmbrăcată în ornate forma un spalir lung cu poporul, care ținea în mâni prapuri, icoane și făclii, eară pe malul drept și stâng al Prutului până la Cernăuți ardeau pe colnice focuri, care făceau primirea întreagă și mai imponentă.

Apropierea trenului regal se făcu cunoscută Cernăuțenilor prin împușcături de săcălușuri și prin sunetul tuturor clopotelor orașene, și în mijlocul nesfârșitelor strigări de „Să trăiască“ întră trenul în hala împodobită cu flamuri și flori.

La sosirea trenului în mijlocul sunetelor „Imnului poporal“ și în frenetice strigări de „Să trăiască“ Alteța Sa c. r. prințul de coroană Rudolf se coborî cu coborî cu sulta Sa din tren și condus fiind de presidentul țării, căpitanul țării cu comitetul întreg, metropolitul ort. or. și primariul orașului, întră în sala de primire decorată cu mult gust. Grupându-se toate notabilitățile într'un semicerc în jurul căpitanului țării Br. A. Vasileco, acesta avorbi pe Alteța Sa c. r. cu următoarele cuvinte:

„Alteța Voastră c. r., Preagrațioase Archiduce și Prinț de coroană!

Cea mai ferbinte dorință a întregii, Maestății Sale Apostolice c. r. și Prea înaltului nostru împărat totdeauna prin necurmată credință, dragoste și alipire devotatei populațiuni a Bucovinei, de a putea saluta în mijlocul ei pe Prea grațiosul moștenitoriu al Tronului și înaltul Fiu al Maiestății Sale împăratului, s'a împlinit spre deplina bucurie a acesteia. Alteța Voastră c. r. a binevoit preagrațios a fericii ați și depărtata Bucovina cu Prea înalta Voastră sosire.

În numele fericțiilor locuitori ai acestei țări îmi iau onoarea a saluta devotat și călduros pe Alteța Voastră c. r. pe pământul patriei noastre și a Ve mulțămii respectuos pentru deosebita și Preaînalta vizită, cu care a-ți binevoit a ne fericii.

Alteța Voastră c. r. în decursul înaltelor Voastre călătorii prin întinsele câmpii ale monarhiei austro-ungare de sigur a-ți vedut multe, ce mica Bucovina, care se află în depărtatul răsărit, în comparare cu celelalte țări mai mari, mai bogate și mai înaintate în cultură nu le poate oferi Alteții Voastre.

Cumcă însă inimile locuitorilor nici într'o provincă nu bat mai călduros și mai sincer pentru Alteța Voastră c. r. de cât inimile Bucovinenilor, documentează sentimentul nemărginitei bucurii, care s'a arătat în toată țara, după îmbucurătoarea scire, că Alteța Voastră sosiți la noi; documentea de multe ori veditul sentiment dinastic al întregii noastre populațiuni fără deosebire de stare și naționalitate, căci căldurosul și nemărginitul devotament pentru Prea înalta Voastră persoană e mai că totul ce putem închina astăzi Alteții Voastre c. r. sub modestele noastre împrejurări.

Alteța Voastră c. r. binevoiască a primi Preagrațios acest dar modest oferit însă din inimă patriotică, curată și devotată.“

Alteța Sa imperială răspunse la aceste cuvinte următoarele:

„Ve mulțămesc, domnule căpitan al țării, pentru cuvintele frumoase, care mi le-ați adresat; mulțămesc și tuturor aici adunaților domni pentru călduroasa și frumoasa primire. Me bucur foarte mult, că Maiestatea Sa Împăratul mi-a îngăduit se vizitez țeara aceasta frumoasă, se petrec câteva ăile în mijlocul D-Voastre și se cunosc toate gințile și naționalitățile acestei țări. Ve mulțămesc încă odată.“

După ce fini Alteța Sa imperială întinse mâna metropolitului și căpitanului țării și petrecut fiind de notabilități eși afară din salonul de primire unde, după ce primi raportul din partea brigadirului generalului Schrofft, trecu compania de onoare în mijlocul sunetelor imnului poporal, lăudând ținuta soldaților. Apoi Alteța Sa imperială se sul în trăsura cu Esc. Sa Br. Pino și se porniră spre oraș, precedați fiind de trăsura primariului. După Alteța Sa imperială venia în celelalte echipage întreaga Sa suită, metropolitul, căpitanul țării etc. etc. De la gară și până la piața fontanei formau spalir oameni cu torțe, eară mai departe până la arcul triumfal și de aici până la guvern erau aședate de amândouă părți ale stradelor scolile înalte, secundare și primare, toate societățile și breslele, ce există în Cernăuți.

Ajunsă la arcul triumfal Alteța Sa imperială a fost salutată de primariul orașului, la care orațiune Alteța Sa răspunse următoarele:

„Ve mulțămesc, domnule primariu, pentru călduroasa și foarte frumoasa primire. Me bucur, că voi putea petrece ăia de mâne în acest oraș frumos. Încă odată mulțămita mea, Dle primariu.“

De aici Alteța Sa imperială se sul earăși în trăsura și merse la palatul guvernului țării, unde avea residența Sa înaltă.

Aici salutară pe Alteța Sa imperială autoritățile civile și militare, rectorul universității cu senatul academic și corpul profesoral, preoțiunea și directorii scoalelor secundare. Alteța Sa mulțămii tuturor, salutând neîntrerupt.

Poporul adunat înaintea guvernului aducea necontentit omagiile sale Prea înaltului oaspe prin necontentite strigări de „Să trăiască“, pentru cari Alteța Sa imperială, eșind pe balcon mulțămia, rizând și salutând în toate părțile.

(Va urma.)

Politica rusească în țările române.

(Urmare.)

Neadormita diplomație rusească veghea și pentru a nu o găsi nepregătită o astfel de întâmplare trimise de timpuriu misionari în țările române, pentru a mai încălzi simțemintele cele evlavioase, amorțite, ale românilor, pentru Rusia.

Răsboiul începe, slab condus din partea turcilor, rușii înaintează spre Moldova sub comanda guvernului Elliot, care aduce cu sine dela Ecaterina ca și Münich un act de supunere a Moldovei către Rusia. Acest act redactat în formă de jurământ, prin care fie-care moldovan avea se jure, că se va supune stăpânirii mării sale, orânduelilor și legiurilor date, că se va purta ca un rob credincios și bun și supus mării sale arată fățiș intențiunile Rusiei. Acest act de supunere a fost trimis prin toate tērgurile și satele, cetit în biserici și prin îndemnul preoților semnat de credincioși. Planul de cutropire se mai învederează și din întrebările, ce le face generalul, pentru a afla starea economică socială și politică a țării, la care ispravnicii răspund cu cea mai mare precisiune. Merge însă și mai departe și Ecaterina face se fie rugată de boeri și preoți, cari îi mulțumesc: „pentru mila, ce a arătat mări sa cu trimiterea ostilor, cu care i-au scos din jugul robiei.“ La declararea răsboiului Ecaterina a dat un manifest în genul manifestului lui Petru cel mare, în care spune Europei, că Poarta caută se arunce în mare nelegiuire și corpul și sufletul creștinilor, ce trăesc în Moldova, Vlachia, Bulgaria etc. din care cauză ea acceptă răsboiul declarat.

Pentru o mai sigură reușită întrebuițează și de astădată ca totdeauna corupțiunea, căci banii, darurile, plus perspectiva fac pe domni Calimach și Ghica, se treacă în partea rușilor; ear boerii și clerul trimit o ambasadă la Petersburg. În scrisorile pe care le duce ambasada moldo-romană se poate vedé umilința, degradarea, slugărnicea și înjosirea clerului și a boerilor, căci cetim: „noi locuitorii moldoveni ca nisce robi prea plecați, aducem supunerea cea robească cu toată bunăvoința și primirea... și cu genunchii plecați ca nisce ferbinți rugători cădem la urmele prea lumatelor picioarelor voastre“ și „sărutăm genunchii și urmele picioarelor tale celor împărătesce și singure stăpânitoare.“ Cât de sf. era Ecaterina se se cetească substanțiala și plină de mieș scriere a neuitatului C. A. Roșetti: „Rusia“.

Aceste acte de supunere deservită erau susținute de căpeteniile boerilor și clerului, care predica și esplica prin biserica ordinile autorităților rusesci, îndemnând poporul, să le aducă la îndeplinire, în care timp armatele rusesci ocupară ambele țări și încep tradiționalul obicei: pradă, jefuesc, siluesc, nu cruță nimic, pretutindeni, pe unde trec, lasă foc, pustiu și miserie. Poporul nu poate să mai sufere și încep să se tânguiească cu toții până și *coancele tinere* jumătate veduve, fac o *plângere* către împărăteasa. cerând în naivitatea lor, ca împărăteasa ca femeie, va avea milă de cele de un secol ca densa; tuturor însă împărăteasa și generalul le răspundea magistral; *non possumus*: „căci nu este cu putință ca pământul acesta să fie fără cheltuială.”

Țările române sunt stăpânite de ruși dela 1768 până la 1774=6 ani și la ocupare împărăteasa declară, „că întru toate să fie după a lor judecăți și orânduiri” cu alte cuvinte autonome. Boerii, deși mulți erau contrarii rușilor, căutară să profite ei personal de pozițiunea critică, în care se aflau ambele țări și astfel vedem, că se aduc ambele țări spre *junghiere* ca jertfă Rusiei, ca să o îmblânzească spre a avea milă de densii.

Ambele țări, dic boerii, vor asculta de câte doi generali ruși, unul în București, altul în Iași, ei vor fi ocărmitorii oștilor, vor trimite la visteria împărătească dajdiile țării, vor îmbrăca pe boeri cu caf-tane, vor alege pe rând dintre toți boerii, ca să fie prin ținuturi stringători de dări, judecători, administratori, ear țeara, dic boerii munteni, să fie tot una cu eparchiile, ce stăpânesce prea puternica Rusie, ca legile și rânduile Rusiei să fie pe deplin aplicate, ca armata să fie echipată și instruită de către ofițerii ruși.

Clerul român din ambele țări nu se lasă mai pe jos în umilință și cer cu ferbinți rugăciuni ca biserica română să fie înglobată în ortodocsa Rusiei și să fie sub îndreptarea sf. sinod după obiceiurile sf. biserici a Rusiei.

În ambele acte de supunere, boerii caută să-și asigure pozițiunea lor. Cum că acești patrioți trebuiau să asculte orbesce de generalii rusesci, să și plece capul, nici nu mai încapă vorbă, dacă nu voiau să audă resunând pe spetele lor cîntul rusesc și să resimtă până în măduvă frigul Siberiei.

Cele spuse, deși cât se poate de resumat, arată, ce înțelegea Ecaterina prin a u t o n o m i e și ne dispensează de comentarii.

Pe când boerii și clerul au căutat să-și asigure pozițiunea, țeranii suferiau de jafurile, prădările, abuzurile soldaților ruși și începuseră să-și caute adă post în infundăturile munților, locul de mântuire.

(Va urma.)

Varietăți.

* La Cluș se fac pregătiri pentru primirea M. Sale monarhului nostru. Regele României Carol I, se vorbește, că încă va veni la Cluș, pentru a face vizită împăratului nostru.

* Regina Sârbiei după multe și mari ovațiuni, ce i-s-au făcut prin Rusia, s'a rentors la Belgrad, și a fost primită în mod strălucit. Tare puțin a petrecut însă regina cu regele în Belgrad, ea s'a dus la băi în Arangjelovatz, unde va petrece vr'o patru săptămâni.

* Cu ziua de 24 l. c. n. se va începe cursul ferial pentru aspiranții de ofițeri la gloate, care curs se va ține în orașele: Budapesta, Brașov, Cașovia, Cluș Cinci-Biserici, Leutschau, Neoplanta, Neusohl, Pojon, Panciova. M.-Teresiopol și Șoproon.

* (Arieșana.) Firma „Arieșana institutul de credit și economii societate pe acțiuni în Turda” s'a improtocolat în ședința tribunalului regiu din Turda, ținută în 15/27 Iunie 1887, prin urmare direcțiunea are onoare a aduce la cunoștința onorabilului public, că societatea și-a început activitatea.

* Grigore Basarab-Brancovean principe român, care a decedat la Paris în 3/15 Octombrie 1886, aducându-se cadavrul la București s'a înmormântat în capela cimiterului Șerban-Vodă.

* Katkoff marele panslavist e rău bolnav. Limba și mâna dreaptă îi sunt paralizate. Pacientul a primit multe telegrame de condolență din Franția. Derouled de președintele ligei patriotice încă i-a adresat o telegramă.

* Boulanger într'o epistolă dice, că și va face datoria totdeauna pe lângă toate persecuțiunile și ura, ce 'l urmăresce. Pentru mine, dice generalul, ajunge să rămân cu cei ce voesc ca Franția să fie respectată, și pun patria mai pe sus de intrigele de partid și de interesele individuale. N'am avut și n'am alt scop, decât să me adresez francesilor, strigându-le, că și pot și trebuie să-și ridice capul, căci aceasta e singura ținută, ce se cuvine unui popor ca al nostru.

* *Krupp*, vestitul fabricant de tunuri a murit, lăsând lumii militare moștenire: tunurile Krupp.

* (Un soldat aflat mort.) Un soldat dela artileria de aici, care din 8 Martiu a. c. a dispărut fără de a i-se pute da de urmă, a fost aflat eri în pădurea din Dumbravă cu ocaziunea esercițiului militar. Este de tot misterios sfârșitul lui tragic, pentru că după se afirmă, capul îi lipsește cu totul, ear o mână e tăiată de jumătate. Altfel cadavrul e îmbrăcat cu întreaga uniformă militară.

* (Armamentul puterilor europene.) — După „Revista armatei” e următorul: *Germania* a adoptat pușca cu repetiție Mauser. — *Englita* face încercări cu pușca cu repetiție sistem Enfield Martini, de calibrul 10, mm 15. — *Rusia* a dat la toate batalioanele de tiraliori, pușca cu repetiție elvețiană. — *Austria* a adoptat pușca cu repetiție Mannlicher. — *Italia* a transformat pușca Vetterli după sistemul maiorului Vitali, care permite a trage 30 de lovituri pe minut. — *Suedia* a adoptat o pușcă cu repetiție de calibrul 10, mm 15; dar tragerea este prea târzie. — *Serbia* posedă o pușcă cu repetiție sistem Mauser, de calibrul 10 mm. — *Portugalia* a comandat 40,000 puscii cu repetiție sistem Kropatschek, de calibrul 8 mm.

* În Paris s'a format o societate protectoare a copiilor, contra părinților denaturați. Toți copiii desmoșteniți, ori cari sunt rău tractați și neingrijiiți din partea părinților se primesc și li se dau îngrijirea cea mai bună.

* Caii slabi se îngrășă iute și ușor dacă li-se dă urluiță de cucuruz, amestecată cu ovės. Cucuruzul e bogat în materii azotate grase și în amidon.

* (Conservarea oașelor.) Pe timpul căldurilor conservarea oașelor e lucru foarte cu greu. Pentru evitarea acestui neajuns se spune a fi un mijloc recomandabil ca oașele, după ce se spală bine să se ungă cu *vazelin*, și astfel apoi se pot conserva în orice căldură ani întregi.

* **Spre îngrijirea dinților sănătoși și atacați** se recomandă în mod deosebit preparatele dentale cosmetice renumite și probate încă de mult ale *medicului dentist ces. reg. de Curte Dr. I. G. Popp* în *Viena I; Bognergasse Nr. 2*; a cărui *apă de gură anatherină, pastă de dinți și pravuri de dinți* s'au bucurat totdeauna de cea mai însemnată trecere și de cea mai mare plăcere până în cercurile cele mai largi și cele mai înalte, fiind ele cele mai escelente mijloace pentru curățirea și conservarea dinților gingeilor, ceriului gurei; la o întrebuițare regulată dîlnică se prețuesc de cel mai strălucit și admirat prophilectic. Se atrage însă atențiunea, că preparatele veritabile ale med. Popp să fie înzestrate cu marca de deposit, de oarece falsificatele de cele mai multe ori conțin amestecături ruinătoare sănătății.

Recensiune.

Vêrful cu dor, la 29 Iunie, 1887.

Creșdend, că fac un serviciu bun învățătorilor nostri populari și peste tot acelora, cari se ocupă cu instrucțiunea, le atrag atențiunea asupra unei cărți în multe privințe de mare valoare în literatura pedagogică.

În tipografia universității regesci din Budapesta a eșit de sub tipar la anul 1885 un op, ce umple un gol în literatura pedagogică din patria noastră, care este următorul: „Manuducere pentru instrucțiunea istoriei în scoalele populare. Introducere în știința istoriei în usul învățătorilor și al ascultătorilor de preparandă de Dr. A. Kiss și M. Mayer” tradusă și prelucrată în limba română de zelesul profesor la scoalele centrale medie române din Brașov, Artemie Feneșan. — Prețul cărții în formă legată este 60 cr. Această carte interesantă din multe puncte de vedere are următorul cuprins:

A. Partea teoretică.

1. Despre conceptul istorie 2. Despre scopul istoriei. 3. Științele auxiliare ale istoriei. A. Psychologia, B. Chronologia, C. Geografia, D. Statistica. 4. Despre critica istoriei. 5. Istoria istoriografiei. 6. Metoadele instrucțiunii istorice. 7. Mersul instrucțiunii istorice. 8. Mijloacele de învățământ ale instrucțiunii istorice 9. Forma învățământului istoric. 10. Istoria instrucțiunii istorice.

B. Partea practică.

Istoria maghiarilor în legătură cu evenimentele mai însemnate ale istoriei universale. Istoria veche a omului, răspândirea oamenilor, epocele istoriei omenesci.

Popoarele vechi.

1. China și Japonia. 2. India. 3. Chaldea. 4. Palestina și Fenicia. 5. Asyria. 6. Media și Persia. 7. Egiptul. 8. Hellada. 8. Roma,

Popoarele evului mediu.

1. Hunii. 2. Slavii și Avarii. Carol cel mare.

Istoria Ungariei.

Ungaria sub domnia casei arpadeane.

Ungaria sub regii din diferite case.

Evul nou.

Istoria Ungariei sub domnia Habsburgilor.

Appendice.

1. Date din istoria unor invențiuni mai importante.

2. Consemnarea alfabetică a celor mai importante invențiuni.

3. Conspectul chronologic asupra celor mai importante evenimente din istoria universală.

4. O privire asupra celor mai importante evenimente din istoria patriei.

5. Șirul chronologic al regenților.

6. Artele. Remășițe, monumente istorice și păstrarea acelor.

Formarea „octav” cu 480 de pagine.

După cum se vede, cuprinsul opului acestuia este variat și foarte bogat în materie. Mai cu seamă partea teoretică. Pe când celelalte părți ale opului acestuia cuprind pe scurt tot, ce e mai esențial din istoria universală și a patriei.

După-ce autorii dau definițiune conceptului „istorie” în partea teoretică, continuă susținend, că precum numai moralitatea este, ce servește de basă sigură la esistanța indivișilor, așa națiunile întocmai ca indivișii numai pe basa moralității se pot desvolta și pot prospera.

La punctul 2: despre scopul istoriei se face o subimpărțire foarte rigoroasă: 1. între scopul istoriei ca știință, 2. între istoriografia și 3. între scopurile instrucțiunii istorice.

În cece privesce scopul instrucțiunii istorice 'l putem cuprinde în trei puncte cardinali și anume: a). Învățătorul să esplice scolarilor presentul națiunilor al omenimei și trecutului lor. b.) Să deștepte întrênșii conștiință tare istorică, care să le fie farul conducător, calauzul nemincinos, indispensabilul mentor pe terenul educațiunii umaniste, naționale în sens european. c). Să le dea ocaziune d'a imita exemple demne de ori și ce virtuți omenesci și cetățenesci.

Trece apoi cartea la „Științele auxiliare ale istoriei.

A. *Psychologia ca știință auxiliară a istoriei cu 13 subdiviziuni.*

1. Psychologia individuală și etno-psychologia precum și etno-psychologia comparativă, ca științe indispensabile pentru istorie în general și special pentru învățătorul, ca propunător al acestui obiect de învățământ.

2. Pozițiunea omului, ca a unei ființe conșcie față de natură și de conștii lui.

3. Caracterele comparative și distinctive între spiritul individual și cel general.

4. Cum influențează spiritele individuale unul asupra altuia?

5. Formele principale, cu cari spiritul general influențează reciproc prin unitatea limbei, prin unitatea național-economică, prin unitatea vieții intelectuale morale religioase și estetice, prin influința totalității asupra particularilor în interesul acestor din urmă, prin nisuița tuturor particularilor spre un scop general.

6. Natura și influința spiritului general asupra spiritelor individuale.

7. Resultatele.

8. Spiritul individual, ca reprezentante al spiritului general.

9. Divișunea spiritului general în membre, firea armonică a lui și contrarul acestuia.

10. Desvoltarea spiritului general și influința lui psychică asupra spiritelor individuale, ce se afirmă prin spirite geniale și prin toate modalitățile conviețuirii enumerate mai sus.

11. Legea istorică.

12. Cari sunt problemele, a căror deslegare o poate ascepta istoricul dela psychologie și în ce îi poate sta această știință într'ajutor?

13. Aplicarea practică a psychologiei asupra cător-va evenimente istorice.

(Va urma.)

Judecata unui laic. Toți cei ce suferiți! Întrebuințați și elicesirul de nervi al Dr. Lieber (ne scrie un prețin al acestuia, care slab și necapabil la lucru, prin tolosirea elicesirului în câteva luni parcă s'a renăscut,) astfel ar trebui să se strige tuturor, cari sunt bolnavi și nu cunosc încă aceasta beutură admirabilă, și ce drept are acela. Da, Voi cei-ce suferiți de nervi beți elicesirul de nervi al Dr. Lieber. Numai singur veritabil se află sub marca de deposit (cruce cu ancoră) $\frac{1}{2}$ sticlă = 2 fl. v. a., o sticlă întreagă florini 3.50, o sticlă dublă fl. 6.50 v. a. în farmacie și în centrala dlui Dr. Bödiker & Co. Hanovera. Deposit în Sibiu la W. F. Morscher, farmacie la „Genfer Kreuz.”

Loterie

Mercuri în 20 Iuliu 1887.

Sibiu: 15 72 61 63 2

Nr. 144

[1622] 1-3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia de clasa II-a Mocîiu, protopresbiteratul Clușului, prin aceasta se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele sunt:

1. Porțiune canonică 33 jug. arătoriu și fânaș, à 8 fl. computat jugerul, 264 fl.
2. Folosirea casei, grădinei și a supra-edificatelor din curtea parochială, 100 fl.
3. Dela 110 familii câte o merță mică 16 cupe de cucuruz sfărmat, și câte o ți de lucru cu palma, 110 fl.
4. Dela 140 familii venitul stolaru, 49 fl.
5. Alte prestațiuni sigure.

Doritorii de a concurge la acea sta parochie, sunt poftiți a-și înainta suplicile lor instruite conform prescripțiilor statutului organic și regulamentului pentru parochii, până la termenul sus arătat, sub-semnatului oficiu.

În conțelegere cu comitetul parochial. Clușiu, 27 Iunie, 1887.

Oficiul protopresbiteral gr. or. rom.
Vasiliu Roșescu,
protopresbiter.

Nr. 695—1887

[1621] 2-3

CONCURS.

La scoalele reuniunii fostilor grănițeri din regimentul I român sunt de conferit pe calea concursului:

1. Postul de învățătoriu diriginte la scoala din Cugieriu comitatul Hunedoarei, cu salariu anual de 350 fl. v. a., apoi cuartir și lemne de foc.
2. Postul de învățătoriu diriginte la scoala din Veștem, comitatul Sibiiului, cu salariu de 300 fl. din fondul scol. central, precum și cuartir și lemne de foc.
3. Postul de învățătoriu secundariu la scoala din Jina, comitatul Sibiiului, cu emolumentele: 200 fl. v. a., din fondul scol. centr. cuartir și lemne după trebuință; și în fine
4. tot la Jina postul de învățătoriu adjunct cu 180 fl. din fondul central, apoi cuartir și lemne de foc.

Reflecții la aceste posturi au să-și subștearnă suplicile instruite cu diploma de calificare din studiile pedagogice și din limba maghiară, eventual și alte documente cel mult până în 10 August a. c. st. nou la:

Comitetul administrativ al fondului și scoalelor fostilor grănițeri din regimentul I rom. în Sibiiu.

Nr. 177—886.

[1612] 5-5

CONCURS.

La scoalele medii române greco-orient. din Brașov sunt de ocupat următoarele posturi:

1. un post de profesor de limba și literatura maghiară, ca studiu principal, și ca studii auxiliare, româna și latina, la gimnasiu, cu 22 oare de propunere pe săptămână;
2. un post de profesor pentru limba și literatura franceză, ca studiu principal, și ca studii auxiliare limba română, la scoalele comerciale și reale, cu 22 oare de propunere pe săptămână;

3. un post de profesor secundar de musica vocală pentru gimnasiu, scoala comercială și reală și la clasele IV și V de fete, cu care post este împreunat și oficiul de instrutoriu și conducătoriu al corului bisericei rom. ort. res. dela St. Nicolae din Brașov;

4. un post de profesor secundar de gimnastică, pentru gimnasiu, scoala comercială și reală, cu 16 oare și pentru scoalele normale cu 4 oare de propunere pe săptămână.

Pentru ocuparea acestor posturi se escrie concurs cu termen până la 15/27 August 1887.

Concurenții vor adresa petițiunile lor către subscria Eforie școlară, instruite cu documentele:

- a) că sunt de naționalitate români și de religie greco-orientală;
- b) că au purtare bună, atât în privința moralității cât și a ținutei sale cetățenești;
- c) că sunt sănătoși de constituție;
- d) că reflecții la postul de sub 1. au calificarea prescrisă de legea de instrucție din anul 1883 Art de lege XXX. §. 29, 30, 61 și 62 în combinație cu dispozițiunile în vigoare ale autorităților bisericești confesionale române greco-orientale din arhidieceza Transilvaniei; e) că reflecții la postul de sub 2 se fi absolvat gimnasiul și facultatea filosofică sau vre-o academie comercială și posed perfect limba franceză;
- e) reflecții la postul de sub 3. se producă testimoniu despre absolvirea cursului la vre-un conservatoriu de musică, sau că posed cunoștințe temeinice de musica vocală și instrumentală;
- f) concurenții la postul de sub 4. vor documenta cu testimoniu de specialitate, capacitatea lor a instrui în gimnastică.

Emolumentele împreunate cu aceste posturi sunt:

Pentru concurenții de sub Nr. 1. și 2:

Până la obținerea decretului de profesor definitiv (§. 30 legea de instrucție din 1883), salariu anual de 700 fl., după aceea în următorii doi ani 800 fl. și de aci înainte salariu constant anual de 900 fl. cuin-cenalii de câte 50 fl., cari se vor repeta de 5 ori, și relut de cuartir de 130 fl., cu înaintare în categoria de 170 fl. pe an, precum și drept de pensie conform statutului în vigoare

Postul de sub Nr. 3. este împreunat cu salariu anual de 500 fl. dela scoale, eără dela Biserica St. Nicolae cu salariu anual de 600 fl. și 50 fl pentru Note.

Cu postul de sub Nr. 4 este împreunat un salariu anual de 480 fl. v. a.

În fine au să dechiare concurenții în petițiunile lor, că se vor supune necondiționat regulamentelor și dispozițiunilor în vigoare ale institutului nostru.

Eforia scoalelor centrale române ort.-răsăritene, Brașov.

I. Strevoiu,
v.-președ.

Nr. 488 [1620] 3-3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei vacante de clasa III Bârlad din pro-

topresbiteratul Bistriței se escrie prin aceasta concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Venitele parochiale sunt:

1. Casă parochială cu supra-edificate economice necesari calculate în bani ca venit anual . . fl. 10.—
2. Folosirea eclesiei parochiale constătătoare din 17 jugere 879⁰ pământ arătoriu și fânaș calculată la an în . . . fl. 200.—
3. Dela 23 familii câte o merță mică de cucuruz sfărmat, compute în bani cu fl. 23.—
4. Dela 43 familii câte o ți de lucru, calculată cu 40 cr. fac . . . fl. 23.—
5. Venitele din epitrafir compute la an cu . . . fl. 50.—

Suma . . fl. 306.—

Doritorii de a obține această parochie au a-și așterne suplicile lor, instruite conform legilor din vigoare în termenul sus indicat la sub-semnatul oficiu protopresbiteral în Borgo-Bistrița p. ul. Borgo-Prund.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Bistriței în conțelegere cu comitetul parochial.

Borgo-Bistrița, 11 Iunie, 1887.

Simeon Monda,
protopresbiter.

Nr. 887

[1619] 3-3

CONCURS.

În conformitate cu cele dispuse prin ordinul consistorial din 28 Aprilie Nr. 2014 B. se escrie pentru ocuparea postului de capelan lângă neputinciosul paroch George Panța din Pianul de sus, ca parochiede clasa II-a la doilea concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Rom.”

Emolumentele sunt:

A treia parte din venitele parochiale, afară de cimiterul, carele se lasă întreg în folosința parochului până trăiesce.

Doritorii cari voesc a reflecta la acest post de capelan, și vor subșterne petițiunile înstruite în înțelesul prescripțiilor statutului organic și al regulamentului pentru parochii oficiului protopresbiteral până la termenul indicat. — Concurenților le stă în voie, ca subdurata concursului să se prezenteze în vre-o duminică s'au sărbătoare poporului în biserică.

Sebeș, 29 Maiu, 1887.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Oficiul protopresbiteral gr. or.

I. Tipeiu,
protopresbiter.

Singur veritabil se află
sub
această marcă de deposit

Elixir

pentru reimprespetarea nervilor
a profesorului Dr. Lieber

durabil, radical și cel mai sigur leac dintre toate, chiar și contra celor mai cumplite dureri de nervi, provenite din păcatele tineretelor. Cura radicală contra tuturor morburilor, cari debilitază corpul precum: gâlbănirea, iritațiune, durere de cap, migrene, batere de inimă, durere de stomach și mistuire neregulată.

Elixirul acesta compus din cele mai nobile plante de pe întreg pământul și aprobat din partea unei autorități moderne a științei; speră prin urmare și cea mai deplină garanție pentru depărtarea sus amintitelor morburilor.

Deslășiri mai de aproape dă cercularul aclus la fiesce-care sticlă. Prețul 1/2 sticlă 2 fl. v. a. —, o sticlă întreagă fl. 3.50 v. a., o sticlă dublă fl. 6.50 v. a., pe lângă trimitere s'au asigurațiune. — Se află în toate farmaciile.

Depozitul principal: Einhorn-Apotheke Max-Fanta Prag, Altstadt Ring. [1441] 18-26

Depozitul în Sibiiu la W. F. Mor-scher; farmacie la „Genfer Kreutz.”

Ori ce dureri de dinți dispar cu totul,

prin folosirea celei mai vestite în lume și nefalsificate

apă anatherină Dr. POPP,
de gură a

medic dentist ces. reg. de curte.

Ori cărei alte ape de dinți e a se preferi ca preservativ contra tuturor boalelor de dinți și de gură.

Apă probată pentru galgarisare la boalele cronice de gât și indispensabilă la întrebuițarea apelor minerale. — O sticlă mare fl. 1.40, una de mijloc fl. 1 și una mică cu 50 cr.

Efectul se garantează pe lângă observarea acurată a îndrumării de întrebuițare. În legătură cu apa de gură și a pravului de dinți sau pastei de dinți a drului Popp, se conservă totdeauna

dinții sănătoși și frumoși,

ceea ce e de cea mai mare importanță pentru conservarea unui stomach sănătos.

Plumbul de dinți al Dr-lui Popp

este cel mai bun mijloc de a plumbi singur dinții găunoși, prin ceea ce de cele mai multe ori se înalță mirosul cel greu.

Săpunul de erburi al Dr-lui Popp

folosit cu cel mai bun succes contra tuturor zgrăbunțelor de pe pele și se potrivește foarte escelent pentru scalde.

Prețul

- Pastă de dinți aromatică în dăraburi 35 cr.
- Pastă de dinți anatherină 1 fl. 22 cr.
- Pravuri de dinți vegetabile à 63 cr.
- Pastă de dinți à fl. 1.—
- Săpunul de erburi à 30 cr.

Se atrage cu deosebire atențiunea d'a preveni contra procurării de apă de gură anatherină falsificată, din cauză că aceea în cele mai multe cazuri conform analizei conține amestecături pagubitoare sănătății.

Comande prin epistole se efeptuează pe lângă rambursă postală.

Depozit principal în Viena, I, Bognergasse Nr. 2, precum și în toate farmaciile, drogueriile și parfumiile din Transilvania și România.

[1595] 5-16